پنجشنبه ۲۸ دی ۱۴۰۲
شماره ۴۰۶۱
WWW.FDN.IR
FARHIKHTEGANDAILY

انگلستان برخورد امنیتی با حامیان فلسطین را به شکل جدی دنبال می‌کند

دادگاه تفتیش عقاید لندن

زهرا طیبی
خبرنگار گروه نقد روز

به‌نظر می‌رسد آزادی بیان این روزها تبدیل به کلیشه‌ای شده که شخصیت‌های سیاسی و مقامات کشورها نیز ظاهرا از آن دفاع می‌کنند اما در واقعیت امر و در بحران‌هایی که در جهان به وجود می‌آید، بیش از آنکه آزادی بیان دیده شود، فضای شدید برخورد با افرادی که خلاف میل حکومت عمل می‌کنند، به چشم می‌آید. این روزها و در شرایطی که نوار غزه تحت حمله صهیونیست‌ها قرار دارد، بایکوت و سرکوب شدید در انگلیس مورد توجه قرار گرفته است. در روزهای ابتدایی آغاز عملیات ۷ اکتبر، صهیونیست‌ها اگرچه تلاش کردند با نقاب مظلوم‌نمایی در نگاه افکارعمومی جهان، خود را طرف حق این جنگ نشان دهند و مجوز دادن هر پاسخی به فلسطینی‌ها را صادر کنند، اما ادامه حملات صهیونیست‌ها به نوار غزه و هدف قراردادن مناطق مسکونی و حمله به غیرنظامیان با واکنش منفی افکارعمومی در جهان همراه شد و در ادامه این امر، تظاهرات و اعتراضاتی حتی در کشورهای اروپایی به راه افتاد؛ اعتراضاتی که مشخصا برخلاف سیاست‌های کشورهای اروپایی از جمله انگلیس بود که به حمایت بی‌چون و چرا از صهیونیست‌ها می‌پرداختند. با این وجود اعتراضات در اروپا و مخصوصا انگلیس، ادامه‌دار بود، تا آنجا که در ۱۰۰ روزگی آغاز این عملیات، در انگلیس نیز تظاهراتی به راه افتاد. نکته قابل توجه اما این است که همزمان با افزایش این موج اعتراضات برخوردهای شدیدی نیز از جانب دولت انگلیس و پلیس این کشور برای سرکوب و برخورد با اعتراضات صورت گرفته است، تا آنجا که برخی از افراد در دانشگاه‌ها و مدارس به خاطر استفاده از نمادها یا انتشار مطالبی در حمایت از فلسطین کارشان به کمیته‌های انضباطی کشیده یا تعلیق شدند. به همین بهانه «اندیشکده بین‌المللی سیج» گزارشی منتشر کرده و به بررسی برخوردهای دولت انگلیس با مدافعان فلسطین پرداخته و پرونده‌هایی که به خاطر حمایت از اسرائیل برای برخی از افراد تشکیل شده را مورد اشاره قرار داده است. موضوع مهم این است که بخش زیادی از این پرونده‌ها به دانش‌آموزان و برخوردها در مدارس اختصاص دارد که نشان می‌دهد دولت انگلیس برای سرکوب این جریان اعتراضی به سراغ طیف‌های ضعیف‌تر جامعه رفته است.

رشد ۴۴۵ درصدی تشکیل پرونده برای حامیان فلسطین در انگلیس

قصه تشکیل پرونده برای افرادی که از فلسطین حمایت می‌کردند و مواضع ضدصهیونیستی داشتند، تازگی ندارد. در سال ۲۰۲۱ نزدیک به ۴۷ پرونده برای افرادی که به حمایت از فلسطین پرداختند و علیه صهیونیست‌ها مواضعی داشتند، تشکیل شده است. این میزان بعد از ۷ اکتبر افزایش ۴۴۵ درصدی داشته است تا آنجا که از ۷ اکتبر ۲۰۲۳ برمبنای گزارشی که این اندیشکده منتشر کرده از ۹ اکتبر ۲۰۲۳ تا ۱۴ دسامبر این سال نزدیک به ۲۱۴ پرونده برای حامیان فلسطین تشکیل شده که از این میان ۱۱۸ پرونده مربوط به مدارس در مقاطع مختلف و دانش‌آموزان و معلمان و کادر مدرسه بوده است، ۳۵ مورد در محل کار، ۱۳ مورد در دانشگاه‌ها، ۱۳ مورد مساجد و ۳۵ مورد از برخوردها نیز در موارد متفرقه و اعتراضات بوده است. از طرف دیگر نیز برخوردها به نسبت سال گذشته تشدید شده است و در شرایطی که در سال‌های گذشته، مجازات‌ها شامل تعلیق یا توبیخ بوده است، بعد از ۷ اکتبر این مجازات‌ها تشدید شده و کوچک‌ترین صحبتی درباره فلسطین با همراه داشتن نمادی از مقاومت با برخورد در مکان‌های مختلف مثل مدارس، ادارات و دانشگاه‌ها مواجه شدند. علاوه بر این هرفعالیتی در شبکه‌های اجتماعی نیز با برخورد شدید همراه می‌شد و بخشی از توهین‌ها و کامنت‌های منفی از جانب افراط‌گرایان همراه با برخورد شدید پلیس انگلیس همراه شده است.

تعلیق از کار یک پزشک به خاطر انتشار یک پیام

یکی از مواردی که در این گزارش به آن اشاره شده است، ماجرای پستی است که یک مادر در شبکه اجتماعی، منتشر کرده است. در شهر لستر مادر سه فرزند در (Nextdoor app) پیامی با این مضمون منتشر کرد که «تنها چیزی که من می‌خواهم حقیقت است.» این پیام او از جانب طرفداران اسرائیل مصداق تولید نفرت دانسته شد تا آنجا که او را فردی تروریست نامیدند و مشخصات کامل او را در این شبکه و دیگر پلتفرم‌ها منتشر کردند. یا در نمونه‌ای دیگر یک پزشک جراح دوملیتی که پیش از این نیز به نفع فلسطینی‌ها در شبکه‌های اجتماعی فعالیت می‌کرد، بعد از اینکه دو نفر از دوستان پزشک او در جریان حملات صهیونیست‌ها به شهادت رسیدند مطلبی در اعتراض به این کشتار منتشر کرد و پیامی با عنوان مرگ بر اسرائیل منتشر کرد. بعد از این پیام‌های توهین‌آمیز افراط‌گرایان حامی صهیونیسم و تهدید به اینکه این رفتار او را به کارفرمایان او گزارش می‌دهند، آنقدر زیاد شدند که این پزشک نهایتا بعد از چندساعت پیامش را پاک کرد؛ با این حال، بعد از گذشت چند روز از انتشار این پیام، این پزشک از کار تعلیق شد و به جرم انتشار نفرت پرونده‌ای برای او تشکیل شد؛ در ادامه نیز به مدت ۱۰ ساعت بازداشت شد. در مورد دیگر نیز یک امام جمعه در مسجدی در میدلنز، در خطبه نماز جمعه خود، تنها برای کمک به مردم غزه در جنگ دعا کرد. پس از این، متن صحبت‌ها از عربی به انگلیسی ترجمه و در شبکه اجتماعی منتشر شد، گزارش این صحبت‌ها به پلیس متروپولیتن منتقل شد و پلیس به تحقیقات در این مورد پرداخت. در حقیقت کوچک‌ترین حمایت یا صحبتی از مردم فلسطین یا انتقاد از دولت اسرائیل با برخورد شدید پلیس انگلیس همراه می‌شود، تا در فضای سنگین به وجود آمده در این کشور افراد از اظهار نظر در این رابطه خودداری کنند. این برخورد شدید حتی متوجه شخصیت‌های مطرح انگلیسی نیز شده است. برای مثال در آخرین نمونه لینه‌کر، مجری معروف انگلیسی و از ستاره‌های سابق انگلیس، پستی منتشر کرده بود و خواستار محرومیت اسرائیل از مسابقات ورزشی و محرومیت بین‌المللی شده بود. این پست با برخورد شدید افراط‌گرایان حامی صهیونیسم و نمایندگان محافظه‌کار همراه شد تا آنجا که او نهایتا مجبور شد پست خود را پاک کند.

توبیخ یک دانش‌آموز به خاطر نصب پرچم فلسطین روی تابلوی اعلانات

می‌توان گفت راحت‌ترین کار برای کنترل شرایط به نفع حکومت‌ها، اعمال فشار بر گروه‌های ضعیف‌تر است. در این میان کنترل و برخورد با دانش‌آموزان که کنجکاوی و ماجراجویی بیشتری دارند، آسان‌تر از دیگر گروه‌هاست. در مدارس انگلستان و بعد از ماجرای ۷ اکتبر به همین منظور، تدابیر شدیدی برای کنترل اعتراضات نسبت به فلسطین صورت گرفته است، از جمله اینکه دانش‌آموزان حق ندارند هیچ گونه نماد، تصویر یا برچسبی، روی لباس، وسایل و لباس‌های خود داشته باشند که نشانه‌ای از حمایت از فلسطینی‌ها باشد، معلمان و کادر مدرسه نیز اجازه ندارند هیچ‌گونه بحثی مرتبط با این مساله را در کلاس‌ها مطرح کنند، فضایی که ناظر به مدارس به وجود آمده حتی والدین را نیز نگران کرده تا با جلسات انضباطی و حتی تعلیق و اخراج فرزند خود مواجه شوند؛ این امر حتی کوچک‌ترین اقدام و واکنش را نیز در برمی‌گیرد. برای مثال دانش‌آموز یک دبیرستان به خاطر چسباندن پرچم فلسطین روی تابلوی اعلانات یک مدرسه توبیخ شد و به مدت یک روز از حضور در کلاس‌ها منع شد. این برخوردهای تند گاهی از جانب افراط‌گرایان حامی صهیونیسم نیز مشکلاتی برای دانش‌آموزان و والدین ایجاد می‌کرد. برای نمونه بیرون از یک مدرسه ابتدایی در شرق لندن، والدین یکی از دانش‌آموزان به خاطر اینکه از فلسطینی‌ها حمایت کردند و نمادهایی برای همبستگی با مردم فلسطین همراه خود داشتند، متهم به حمایت از بریدن سر کودکان (شایعه‌ای که اسرائیل روزهای ابتدایی جنگ اکتبر علیه حماس منتشر کرده بود) شدند و آنها را مورد آزار قرار دادند. با این حال، فضای منفی ایجاد شده آنقدر سنگین بود که والدین و دانش‌آموزان حتی کوچک‌ترین اقدامی نیز انجام نمی‌دادند تا متهم به حمایت از تروریسم نشوند. این رفتارها البته در شرایطی اتفاق می‌افتاد که نوعی استاندارد دوگانه در مواجهه با این اتفاق و جنگ اوکراین در مدارس انگلستان پیاده شده است. برای مبنای این گزارش در مدارس انگلیس دانش‌آموزان در حمایت از اوکراین، مراسماتی برگزار می‌کردند. آشنایی با تاریخ اوکراین، صنایع دستی و پوشیدن لباس‌های محلی این کشور، از جمله اقداماتی بود که در این مدارس انجام می‌شد اما در مورد ماجرای جنگ فلسطین مدارس از هرگونه اظهارنظر و حتی صحبت درباره تاریخ فلسطین و اتفاقات آن منع شده بودند و این ممنوعیت به بهانه اینکه موسسات آموزشی می‌بایست در بحث‌های سیاسی بی‌طرف باشند، مطرح می‌شد.

شوخی آزادی بیان در دانشگاه‌های انگلیس

این فضای اختناق‌آور در دانشگاه‌های انگلیس نیز متوجه دانشجویان شده است، فارغ از اینکه آزادی بیان و آزادی برای مطرح کردن نظرات خود در دانشگاه در چنین شرایطی یک شوخی به حساب می‌آید، دانشجویان نیز با کوچک‌ترین اقدام و فعالیتی به کمیته انضباطی احضار و مشمول مجازات، تعلیق و حتی اخراج هم می‌شوند. برای مثال دانش‌آموز ارشد یک دانشگاه لندن، مطلبی را منتشر کرد که به مقایسه دولت اسرائیل با نازی‌ها می‌پرداخت. او البته بعد از هشداری که همکلاسی‌هایش به او دادند، پیام خود را پاک کرد، با این حال از جانب دانشگاه به جلسه احضار شد و متن عذرخواهی در این رابطه منتشر کرد اما نهایتا چند روز بعد تعلیق شد. نکته قابل توجه اما این است که این برخورد سرکوب‌گرایانه در ماجرای فلسطین تنها به این موضوع محدود نمانده است. در سال گذشته و همزمان با آغاز جنگ اوکراین و روسیه نیز محدودیت‌های زیادی، در دانشگاه‌های انگلیس برقرار شده بود و روس‌هراسی تبدیل به کارویژه اصلی این دانشگاه‌ها شده بود تا آنجا که دانشجویان روس‌تبار اضطراب قابل توجهی در فضای دانشگاه‌ها تجربه می‌کردند.

توبیخ یک کارمند به خاطر پوشیدن یک تی‌شرت

نکته جالب توجه در این میان این است که در شرایط فعلی از آغاز جنگ فلسطین، پلیس، نهادهای امنیتی و قضایی انگلیس، همراه با گروه‌های افراطی که به نام مقابله یهودستیزی به فعالیت می‌پردازند، به اعمال فشار علیه معترضان و افرادی که به حمایت از فلسطین می‌پردازند، اقدام می‌کنند. این جو به‌وجودآمده در انگلیس آنقدر سنگین است که حتی حساسیت‌ها نسبت به لباسی که افراد در محیط‌های مختلف می‌پوشند نیز با واکنش همراه می‌شود. برای مثال یکی از کارکنان یک دفتر مرکزی یک رسانه، به خاطر پوشیدن تی‌شرت با طرح غزه توبیخ شد و به او گفته شد تا به خانه برگردد و لباس خود را عوض کند؛ این موضوع با این توجیه مطرح شد که قوانین شرکت اجازه نمی‌دهند لباسی با طرح سیاسی برتن کارمندان باشد. در موردی دیگر دو نفر از افرادی که به منظور شرکت در راهپیمایی همبستگی با فلسطین نماد و تصاویری در حمایت از فلسطین با خود همراه داشتند در ایستگاه قطار لندن بازداشت می‌شوند. نگاهی به این اتفاقات و خرده روایت‌ها نشان می‌دهد فضای موجود در انگلیس بعد از ۷ اکتبر به شدت امنیتی شده است تا آنجا که کوچک‌ترین واکنش و اظهار نظری از جانب مردم در جایگاه‌های مختلف، به خصوص از جانب سلبریتی‌ها با برخورد و سرکوب همراه می‌شود، که بخشی از آنها از جانب افراط‌گرایان و بخشی نیز با همراهی دولت انگلیس همراه می‌شود، با این وجود و در چنین شرایطی برگزاری تجمع‌های ادامه‌دار در لندن و حتی شهرهای کوچک انگلیس نیز نشان می‌دهد اعتراض مردم به سیاست‌های دولت در قبال مساله فلسطین این‌بار به صورت جدی و نه برمبنای فضای احساسی به‌وجودآمده ناشی از کشتارها دنبال می‌شود؛ امری که نشان می‌دهد صهیونیست‌ها دیگر مثل گذشته نمی‌توانند افکارعمومی کشورهای اروپایی را با استفاده از لابی خود، تحت کنترل قرار بدهند.

مجید تفرشی، پژوهشگر تاریخ در گفت‌وگو با «فرهیختگان» فضای امنیتی بریتانیا علیه حامیان فلسطین را تشریح کرد

سرویس امنیتی بریتانیا در تلاش برای خنثی‌سازی موج حمایت از فلسطین

زهرا طیبی
خبرنگار گروه نقد روز

بیش از ۱۰۰ روز از عملیات طوفان الاقصی می‌گذرد در این ۱۰۰ روز رژیم صهیونیستی دست به کشتاری بی‌سابقه علیه مردم غزه زده است. کشتاری که باعث شده موج شدید حمایتی از فلسطین در جهان به راه بی‌افتد. موجی که اوج آن راهپیمایی‌های چند صد هزار نفره در لندن بوده است. این تجمعات از آنجایی اهمیت پیدا می‌کند که بدانیم دولت‌های مختلف از جمله بریتانیا سال‌هاست علیه حامیان فلسطین فعالیت کرده و آزادی آنها را با ارعاب سرکوب می‌کنند. با شدت یافتن اعتراضات و راهپیمایی‌ها برخوردهای امنیتی نیز شدت یافته است. اخیرا اندیشکده بین‌المللی سیج گزارشی منتشر کرده و در این گزارش انواع برخوردها که دولت بریتانیا با حامیان فلسطین داشته را تشریح کرده است. موضوع جالب توجه در این گزارش این است که بخش زیادی از پرونده‌های تشکیل‌شده علیه مخالفان جنایات رژیم صهیونیستی در بریتانیا به دانش‌آموزان اختصاص دارد که نشان می‌دهد دولت انگلیس برای سرکوب این جریان اعتراضی به سراغ طیف‌های ضعیف‌تر جامعه رفته است. برای بررسی محتوا این گزارش به سراغ مجید تفرشی، پژوهشگر تاریخ رفته‌ایم. تفرشی که اکنون در انگلستان زندگی می‌کند و درک ملموسی از فضای اجتماعی و امنیتی این کشور دارد مثال‌های جالب توجهی از تجربیات شخصی افراد نزدیک به خود را در این گفت‌وگو آورده است که نمونه‌های خوبی برای به چالش کشیدن شعار آزادی بیان کشورهای غربی حامی اسرائیل است. مشروح گفت‌وگو با تفرشی را در ادامه می‌خوانید.

فشار سنگین دولت انگلستان به حامیان فلسطین پیش از ۷ اکتبر

مجید تفرشی برخورد با حامیان فلسطین در انگلستان را امری با سابقه در این کشور توصیف کرده و صرفا محدود به دوران پسا ۷ اکتبر نمی‌داند. او در این‌باره توضیح می‌دهد: «قبل از ۷ اکتبر شرایط جوری بود که افراد و جریان‌ها و گروه‌های خاصی بودند که از آرمان‌های فلسطین دفاع می‌کردند و منتقد اسرائیل بودند. بعضی از آنها نادیده گرفته شدند، برخی تحت نظارت محسوس یا نامحسوس امنیتی قرار گرفتند و در لیست هشدار بودند، به خصوص موقع ورود و خروج به بریتانیا که چیزی عادی بوده و مساله جدیدی نبوده است. نمونه‌های بارزی هم از افراد سرشناسی داشتیم که مورد آزار و اذیت قرار گرفتند. برای مثال در مجلس اعیان انگلیس نماینده‌ای با نام خانم دکتر جنی تانگ، نماینده حوزه انتخابیه محل سکونت ما بوده است. این خانم وارد مجلس شد و بعد هم از رهبران حزب لیبرال دموکرات شد، به خاطر تمایلات شدید دفاع از فلسطینی‌ها و ضد دولت اسرائیل، تحت فشار رسانه‌ها و لابی اسرائیل بود، بعدا عضو مجلس اعیان شد ولی به خاطر این مواضع سیاسی خود استعفا داد و خود را بازنشسته کرد، در حالی که براساس قانون عضویت در مجلس اعیان معمولا مادام‌العمر است. نمونه بدتر آن یک کشیش بود که یکی از مقامات ارشد کلیسای انگلیکن بود که با ایشان هم آشنایی داشتم، نویسنده و محققی بود به نام استیون سایزر، که تحقیقات مفصلی درباره مسیحیت صهیونیستی انجام داده و ریشه‌های مذهبی صهیونیسم و نژادپرستی افراطی صهیونیست‌ها را مورد بررسی قرار داده است. رئیس کلیسای منطقه ویرجینیا واتر و نویسنده و استاد دانشگاه بود. عملا این فرد را اخراج کردند و از منطقه ویرجینیاواتر به جنوب بریتانیا در ساوت‌همپتون روانه و خلع لباس و بازنشسته اجباری کردند و از کار برکنارش کردند. از این موارد زیاد بود. گروه‌هایی هم بودند که کارشان دفاع از فلسطینی‌ها بود، مثل دوستان الاقصی که یکی از رهبران این گروه هم آقای جرمی کوربین بود که رهبر سابق حزب ملی بود.»

تجمعات حمایتی از فلسطین در انگلستان مثل دفعات قبل کوتاه و گذرا نیست

این پژوهشگر حوزه تاریخ معتقد است ۷ اکتبر و اتفاقات پس از آن جو سنگین امنیتی را شکسته و گروه‌های مختلف تجمعات حمایتی از فلسطین را روز به روز گسترش دادند. تفرشی در این‌باره می‌گوید: «بعد از ۷ اکتبر اتفاقی که افتاد این بود که طیف وسیعی از افرادی که مخالف سیاست اسرائیل و سیاست دولت بریتانیا در دفاع بی‌چون و چرا در دفاع از اسرائیل بودند، این جو سنگین لابی صهیونیستی را شکستند و با تظاهرات و اعتراضات سراسری به نفع فلسطینی‌ها و عمدتا به نفع ادامه آتش‌بس و علیه ادامه کشتار و سیاست بریتانیا و آمریکا در دفاع از اسرائیل واکنش نشان دادند که این روز به روز بیشتر شد. در واقع این نگاه وجود داشت که یک بار تظاهراتی برگزار می‌شود و غری زده می‌شود و تمام می‌شود ولی بعد از ۱۰۰ روز در شنبه گذشته شاهد این بودیم که بیش از ۵۰۰ هزار نفر و به تخمین منابع مستقل بیش از ۶۰۰ هزار نفر در مرکز لندن جمع شدند و معلوم می‌شود این جریان، ادامه‌دار است و تنها مختص فلسطینی‌ها و مسلمان‌ها نیست؛ گروه‌های مستقل، چپ‌ها، گروه‌های ملی مستقل ضدسلطه آمریکا و اسرائیل، همه اینها باهم و با خانواده‌هایشان در سرمای پر از باران و سوز لندن جمع شدند و بعد از ۱۰۰ روز این تظاهرات دوباره ادامه پیدا کرد؛ این تجمع‌ها در شهرهای دیگر از جمله در گلاسکو، منچستر، بیرمنگام، کاردیف و بلفاست هم بوده و حتی در شهرهای کوچک و محله‌های مختلف بریتانیا هم برگزار شده است و مثل دفعات قبل یک ماجرای کوتاه مدت و گذرا نیست.»

توسعه روزافزون تعریف یهودستیزی علیه آزادی بیان

مجید تفرشی در ادامه به این موضوع اشاره کرد که دولت‌های غربی با هدف حمایت از اسرائیل روز به روز تعریف یهودستیزی را گسترش داده و اکنون حتی با مخالفان نسل‌کشی فلسطینیان نیز با برچسب ضد یهود برخورد می‌شود. این پژوهشگر حوزه تاریخ در این‌باره توضیح می‌دهد: «اگر ۵۰ سال پیش راجع به آنتی‌صهیونیسم یا یهودستیزی، صحبت می‌کردید، می‌گفتند افرادی که به تاسی و تبعیت از آرمان‌های هیتلر خواهان آزار و اذیت یهودیان هستند، آنتی‌سمیتیست یا یهودستیز هستند. بعدا این اتهام یهودستیزی گسترش پیدا کرد به اینکه کسانی که مخالف موجودیت اسرائیل هستند، آنتی‌سمیتیست هستند، و بعدا ادامه پیدا کرد و گفتند هرکس با صهیونیسم مخالف است، آنتی‌سمیتیست است؛ بعد گفتند هرکس با دولت اسرائیل مخالف است، یهود ستیز است؛ بعد می‌گفتند هرکس با نتانیاهو و دولت دست راستی اسرائیل مخالف است، یهودستیز است، الان می‌گویند هرکس با کشتار فلسطینی‌ها مخالف و طرفدار آتش‌بس فوری است، یهودستیز است، یعنی به تدریج این افراطی‌گری در حال گسترش پیدا کردن است و این صدای همه را در آورده است.»

تلاش اسرائیل برای تقلیل دادن مساله فلسطین به حماس بی‌نتیجه است

پس از تحمیل کردن یک فاجعه امنیتی به رژیم صهیونیستی اسرائیل قصد دارد تا به هرنحوی اثر اجتماعی این شکست را کم‌رنگ کند. تفرشی یکی از این راه‌ها را متهم کردن ایران به دخالت در موضوع فلسطین دانسته و در این‌باره می‌گوید: «تلاش اسرائیلی‌ها بر این است که موضوع فلسطین را به دخالت ایران و به مساله حماس تقلیل بدهند. کنشگران فلسطین که تعداشان کم نیست و به آن افزوده هم می‌شود نکته‌شان این است که مقوله دفاع از آرمان‌های فلسطین قبل از جمهوری اسلامی ایران وجود داشته و جمهوری اسلامی هم درصد محدودی از این ماجراست، اصل ماجرا مظلومیت مردم فلسطین است که بود و نبود جمهوری اسلامی تاثیری در اصل وجود آن نداشته و ندارد و این بهانه‌ای است که دولت اسرائیل فرافکنی کند و با اتهام آشوب آن را به گردن بازیگران خارجی خیالی خود بیندازد.» وی در ادامه تلاش اسرائیل برای محدود کردن مساله فلسطین به حماس با هدف از بین بردن موضوع فلسطین در اذهان عمومی را شکست خورد دانسته و در این‌باره می‌گوید: «مساله فلسطین ۱۰۰ سال می‌شود که وجود دارد از جنگ جهانی اول، به خصوص از زمان تاسیس دولت اسرائیل در ۷۵ سال قبل وجود داشته است و این ماجرا با حماس ایجاد نشده که بخواهد با حماس از میان برود. به فرض محال هم که حماس آن‌طور که دولت اسرائیل ادعا و آرزو می‌کند، از بین برود و نابود شود، موضوع فلسطین تمام‌شدنی نیست و ادامه دارد. بنابراین امر فلسطین توسط کنشگران اروپایی تبدیل شد به امر وجدانی و اخلاقی بشری علیه آرمان‌های ضدبشری.»

حتی اگر ۱۰۰ هزار نفر کشته شوند جنگ به نفع اسرائیل تمام نمی‌شود

رژیم صهیونیستی که سال‌ها با استفاده از لابی‌های قدرت و ثروت سعی در ساختن وجهه‌ای مظلومانه از خود داشت حال با کشتار مردم فلسطین همه سرمایه اجتماعی خود را یک جا باخته است. تفرشی تلاش اسرائیل برای جبران شکست با کشتار مردم غزه را بی‌نتیجه دانسته و در این‌باره معتقد است: «دولت‌های غربی به خصوص آمریکا و بریتانیا، سال‌های سال است تلاش می‌کنند بگویند ما میانجی صادق صلح هستیم، در حالی که همزمان بی‌پروا اعلام می‌کنند که با یک طرف مناقشه یعنی اسرائیل روابط ناگسستنی، راهبردی، بدون تزلزل و دائمی دارند. کنشگران اروپایی سال‌هاست دارند روی این موضوع کار می‌کنند و می‌گویند که شما نمی‌توانید میانجی صادق صلح باشید و با یک طرف دعوا روابط ناگسستنی و راهبردی داشته باشید. این دورویی و نفاقی که دولت آمریکا و انگلیس داشته را نشان می‌دهد که در مقابل آن رسانه‌ها، افکار عمومی، نخبگان و لابی‌های منتقد سیاسی در راهروهای دیپلماتیک ایستاده‌اند و این به نظر من الان خیلی گسترده و فراگیر و لاینقطع شده است. قبلا هرازگاهی کنش‌هایی محدود و موردی صورت می‌گرفت و این کنش‌ها حالا در مقابله با لابی گسترده، نفوذ و ثروت اسرائیلی که در اروپا خیلی فعال بوده قد علم کرده است. حتی اگر اسرائیلی‌ها به جای ۲۴ هزار نفر فعلی، ۱۰۰ هزار نفر را هم بکشند و جنگ را هم به نفع خود پیش ببرند، تا همین الان نبرد فتح قلوب و اذهان و دیپلماسی عمومی و مردم محور را در جامعه بین‌الملل باخته‌اند و بخش مهمی از این مساله این توسط کنشگران اروپایی اتفاق افتاده است.»

گزارشی مستند از اقدامات بریتانیا علیه حامیان فلسطین

اخیرا «اندیشکده بین‌المللی سیج» گزارشی منتشر کرده و به بررسی برخوردهای دولت انگلیس با مدافعان فلسطین پرداخته و پرونده‌هایی که به خاطر حمایت از اسرائیل برای برخی از افراد تشکیل شده را مورد اشاره قرار داده است. تفرشی پس از تشریح فضای اجتماعی ضداسرائیل به گزارش این اندیشکده اشاره کرده و دراین‌باره توضیح می‌دهد: «همه این مقدمه‌ها را برای این گفتم که بگویم این گزارش نشان می‌دهد که در برابر این هجوم وجدانی و اخلاقی که صورت گرفته، سرویس امنیتی، پلیس و دستگاه قضایی بریتانیا تلاش می‌کند تا این جو را بشکنند. آنان برای ارعاب هدفمند به خصوص در مورد آدم‌هایی که ضربه‌پذیر هستند، یعنی دانش‌آموزان، دانشجویان و کارمندان و اعضای اتحادیه صنفی که آنها را تهدید به بیکاری می‌کند، پرونده قضایی برای آنها درست می‌کند و به دلیل حمایت از فلسطینی‌ها و دشمنی با اسرائیل و به بهانه اقدامات ضدامنیت ملی و حمایت از تروریسم قصد دارد اینها را سرکوب و ساکت کند. افراد آزادی‌خواهی که صرفا بر اساس ندای اخلاقی و وجدانی و نه لزوما دلایل دینی و ملی، با اقدامات وحشتناک اسرائیل مقابله می‌کنند. شماری از مقامات اروپایی و بریتانیایی با استناد به این موارد اعلام کردند که تظاهرکنندگان علیه اسرائیل ضد حقوق بشر هستند، اختناق دارند، ستمگر هستند و ببینید ما چقدر آزادی‌خواه هستیم. الان خودشان پرچمدار اختناق شده‌اند. در مواردی در آمریکا که آزادی بیان جزء اصول لاینفک و غیرقابل انکار بوده است، هیچ‌کس اجازه ندارد انتقادی از اسرائیل بکند. یکی از دوستان من که در بیش از دو دهه در یکی از دانشگاه‌های مهم آمریکا استاد است با اینکه سال‌های سال تاریخ خاورمیانه منازعه اسرائیل و فلسطین را تدریس می‌کند، می‌گوید الان اگر بخواهد چیزی واقعی، علمی، صادقانه و مستند در این موضوع بگوید مورد تهدید امنیتی و اداری قرار می‌گیرد. در این گزارش به طور دقیق، مستند، در چهارچوبی وسیع و ضمنا ریز به ریز و مستند به پرونده‌های مشهود به روند این پرونده‌سازی و ارعاب اداری، قضایی، امنیتی و انتظامی و روند رو به افزایش این ماجرا در بریتانیا پرداخته شده است.»